

2

BUTLLETÍ · MENSUAL · DEL · GRUP · EXCURSIONISTA · ES PORTU · GIRONÍ

SUMARI

EL V.è ANIVERSARI
EL DRAMA DELS ALPS
EXPOSICIÓ DE FELIU DE POMÉS A L'ATENEU DE GIRONA
MONTSENY
EXCURSIÓ MATINAL
NOVES
EXCURSIONS

Any VI

Gener de 1925

34

Fàbrica de capsas
de cartró de totes formes

Treballs immillorables
Preus econòmics

SALVADOR PLANAS

Plaça Marquès de Camps
GIRONA

La Funeraria Moderna

FUSTERIA

ENTERROS :: CORONES
TRASLLATS

Portal Nou, 7. — GIRONA

HOTEL PENINSULAR

ANTIGA FONDA DE SANT ANTONI

TOTS ELS EXCURSIONISTES TROBARAN
AQUI LES COMODITATS I TRACTE DELS
HOTELS MES MODERNS

PROGRÉS, 5

ESPARDENYERIA

DE

J. PIJAUME

Especialitat en calçats
esport.

RAMBLA LLIBERTAD

AGUSTI GALLOSTRA

SASTRE

Besadó, 2 -- GIRONA

En l' Establiment de Novetats
DE
RAIMONDA CREUHET
Rambla Llibertat, 22. — GIRONA

Hi trobareu tots els utensilis necessaris al bon
excursionista futbolista.

PREUS MÉS BARATOS QUE NINGÚ

Gran assortit en capells per a l' estiu i gorres forma esport
No deixeu de fer compres

LA LLUM DEL DIA A LA MA

S'obté mitjançant
la làmpara i pila
LOT, indispensable
per la seva llum
intensa en les ex-
cursions i viatges.

De venta a Girona en els establiments de JOSEP BOIX. — Rambla Llibertat, 15.

MANUEL DE-
DEU. — Ciutadans, 11.

S. A. MAGALDI. — Argenteria, 9

«EL GLOBO»
Progrés, 10.

Fixeu-vos amb l'autenticitat de la marca.

PORTAVEU

DEL GRUP EXCURSIONISTA I ESPORTIU GIRONÍ

ESTATGE SOCIAL: CORT-REAL, 7
GRATIS A TOTS ELS SOCIS I ENTITATS GERMANES
- ADHERIT A LA LLIGA DE S. E. DE CATALUNYA -

El V. é aniversari

Fa cinc anys que un grup de joves, freturant, gairebé inconscientment, conèixer les coses nostrades i tot cercant un mitjà de distracció fundà d'una faisó molt senzilla la nostra entitat.

Els camins eren del tot desconeguts però ningú dubtà, ni ningú volgué preocupar-se de si l'èxit acompanyaria a l'idea primicera, que quan el davant va il·luminat per una senyera d'ideals i de bona voluntat es indubtable que fins la llevar més petita esdevé l'arbre fortísim, trempat pel sol i els vents.

Adhuc ara recordem amb fruició les nostres primeres sortides en les que descobriem recons de bellesa incomparable, delectança del nostre esperit, i aires purs on els cossos adquireixen la salut i fortalesa.

I així, d'una manera molt simple posàrem la primera pedra d'un monument que durant el transcurs del temps creix i ha de créixer encare més per l'esforç dessinteressat de cadascú. Aqueix monument fou batejat amb el nom de Grup Excursionista i Esportiu Gironí.

Certament no han estat sempre notes d'èxit les de la vida del Grup. Algun cop fins ha trontollat, però ço que es basa amb uns fonaments tan sòlids no es pas fàcil de fer-lo caure i el Grup per la força de l'inèrcia de l'impuls primicer s'ha vingut sostenint fins avui que ha demostrat una potència extraordinària, suma de les voluntats de cada company, i que ha sorprés als mateixos companys, al organitzar sense cap mitjà econòmic la manifestació d'art comarcal de les Fires passades.

Per això are més que mai havem d'enorgullir-nos de pertànyer al Grup, no és en va que les nostres penses prenen consciència de la vàlua d'una unió.

Cada any més o menys modestament s'ha celebrat l'aniversari de la nostra entitat; aquest any no pot mancar-hi la festa de la nostra unió; és un aplec de germanor que tots hem de desitjar com la nota més preuada del Grup. Més que una excursió, àdhuc més que l'Exposició, la festa de l'aniversari és la manifestació més essencial del Grup. Es la única festa on no deu faltar-hi ningú, car esdevé el símbol de les nostres idealitats, punt de convergència de les nostres aspiracions com excursionistes i exposició definitiva d'una vitalitat ple-tòrica de records i esperances.

Pensem-hi, companys, amb la festa del V.é aniversari del Grup. Si vos sentiu identificats amb el seu ideari no podeu pas mancar-hi. I així marcarem una nova fita del camí d'enlairament que ha emprés el GRUP EXCURSIONISTA I ESPORTIU GIRONÍ.

El drama dels Alps

(Continuació)

Prompte ens retiràrem a nostres cambres, doncs calia matinejar molt per arribar als cims i retornar amb la llum del jorn.

L'endemà aparellàrem les nostres coses. L'anglès carregà a ses espatlles el material científic pels seus experiments i jo les cordes, els pics i la minestra i demés utensilis necessaris per l'ascensió.

L'angleseta era formosa de debó. El seu «pasa muntanyes» la feia tota esbelta, amagant-li el coll fins a les galtes, enceses com dues roses de foc. El casquet deixava escapar la seva cabellera d'or fos, que volejava ondulant-se a mercè del fresc ventijol matinal.

Semblava una flor de neu o una goja subtil de les baumes que s'havia deixat sorprendre en els seus misteris d'amor per les llums de l'alba.

Emprenguerem la costa amb el pas segur. La boira ens embolcava i no permetia contemplar els paissatges de les altures, això jo ho aprofitava per esguardar d'esquitllentes a aquella dona vineladissa, mentres el seu marit observava les pedres i flora del sol, fent-me de tan en tan una pregunta que m'apressurava a contestar.

Al eixir el sol ens trobàvem ja a «Nordramadeu». Mai m'ha semblat tan formosa l'alba com aquell dia. La boira anava esquinsant-se i es descorria com un teló de teatre. L'ubèrrima florida de les muntanyes i valls astoraven els nostres ulls que en un instant semblaven reviure una eternitat de bellesa.

Els raigs del sol es reflexaven, degotant sang i propra, en les

llenques de boira que s'esvaïa, semblanta als feixits de fades muntanyenques o als subfíl·lissims xals de les hurís d'Orient.

En veritat era un espectacle magnífic. Tots tres com en un somni hipnòtic ressegüiem els pics que des d'allí es descobreixen. Però lo més bonic era el contrast dels colors difosos dels petits llacs i la neu dels cims amb els tons gairebé negres de les roques agudes en forma de piràmides altíssimes. La Natura se'ns presentava tal com era, amb tota la seva plenitud.

Altra vegada seguirem pujant, sols l'esperança de poguer dominar totes aquelles muntanyes ens mugué a deixar la bella miranda.

Prop de migdia seria quan arribarem a l'Hospici de Bernina.

Aquest xalet a l'altura de 2309 metres, podia oferir-nos un bon repós pels nostres membres fatigats. Aquell dia fora d'alguns caçadors de cabres selvatges i guies, no hi havia ningú més.

Ens aparellaren un dinar netament alpi.

L'anglès acabà d'arrodonir les seves observacions i classificà les seves troballes per deixar-les al xalet i recollir-les al retorn.

Durant el nostre repós ens fèrem encare més amics. Una amistat consagrada per les roques ferèstegues i pels perills possibles, doncs el troç que ens mancava fins al cim era el més ple de traïdories dels Alps.

— Bé, però, temps ha que les nostres muntanyes no traeixen a ningú—digué l'anglesa.

— Es veritat, més no cal fiar-se'n massa. Lo que no passa en un any pot passar en un moment, per això cal ésser molt caute i no deixar mai de prevenir-se.

— Vosaltres, els guies, deveu conèixer tots els camins i abismes.

— Certament que sí, més els perills no son solament de les muntanyes, altres factors hi han que les fan traïdores, i li obren nous camins falsos i cingleres allà on el camí era segur. No obstant aquesta meua muntanya la conec més que a mí mateix. Amb ella hi he celebrat les meves noces, i mai, potser, cap amada es tan fidel a l'amat com aqueixes penyes, per això porta tot l'any la seva caputxa blanca i la corona de tarongina al seu front, així també ho diu la nostra vella cançó muntanyenca, amb la que totes les mares fan dormir a llurs infants.

I jo els hi explicava els nostres petits amors, les nostres llegendes i cançons que ells, la gent del Nord, mig entenien com una rialla d'adolescent.

(Seguirà)

Exposició de Feliu de Pomés a l'Ateneu de Girona

En Feliu de Pomés és un home jove; el seu temperament fort i sà es manifestà en el seu art correctíssim i definit com una cosa acabada i que no necessita modificacions; això no vol dir que no sia susceptible de perfeccionament, però ens fa l'efecte que aquest pintor ens diu una cosa finida com els mots darrers d'un llibre.

Analitzant els seus dibuixos el veiem sintetitzar l'expressió de les seves figures i posa a cada retrat allò que ell creu observar de més relleu i de marcat caràcter. Per això creiem que no intervé solament la visió en el seu art, sinó l'explicació i l'interpretació de lo que veu. En els retrats dels infants és molt afortunat, potser perquè és més simple el rostre d'un infant que no el d'un home que té el tarannar definitiu, imprès en el rostre. Alguns retrats hi manca això que els clàssics en deien espill de l'ànima, sens dubte per falta d'un coneixement perfecte de l'individu. En canvi notem una cosa molt ben feta i molt veritable el quadre retrat de l'artista Vallmajor.

Tot lo que hem dit es una mena d'explicació de l'impressió que ens produeix l'art d'En Pomés, però no sabem si conscientment aquest artista fa en els seus retrats aquesta llei de filosofia que havem apuntat.

En pintura se'ns presenta impressionista. Apar que dibuixa essències més que realitats. Deu treure dels seus assumptes les idees únicament necessàries per explicar-lo, realment els seus colors són tan substancials que si n'hi manqués solament un, els demés perdrien la connexió. Per això ens agrada l'assumpte dels bous i un dels paissatges, on hi sobresurt aquesta idea que fa pensar al espectador.

Tot plegat ens diu valentia i ardidesa. Es així com voldriem que els nostres joves deixessin procediments una mica rufinaris i empenguessin la substància de les coses i no solament les espècies sensibles que sempre són coses estantices i mudables. Voldriem una filosofia de l'art.

X. XAPARRO DE RIERA

Montseny

Dies 7 i 8 desembre 1924.

Els nou companys inscrits, Murillo, Pujol, Ferrer J. Cerezet Gallostra, Gibert, Martí V. Vila i Taberner, no hi ha pas dubo,

esperàvem amb daler aquesta excursió. Erem reunits a l'estació de França a les sis i mitja del matí per anar amb tren fins Gualba.

El company Martí no ha pas oblidat de portar una parella de coloms missatgers, els que segurament seran aviats en el Montseny.

Dissort ha estat que tota la neu caiguda dies enrera s'hagi ja fos. Són dos quarts de vuit en punt quan arribem a l'estació de Gualba. Seguint per la carretera anem a Gualba de Dalt; el fret, que deixa sentir-se de debò, fa que no ens torbem pas gens ni mica.

El jorn serà magnífic. Als pocs moments de trescar son varis els que tenen de treure's una mica de roba del cim, puig deixa ja sentir-se de veritat la calor deguda, no hi ha pas dubte, al gran tren que portem. A la poca estona som arribats al peu mateix del salt. L'espectacle es meravellós i no deixa d'ésser important la gran canyeria que per a la conducció d'aigua, per fabricació d'electricitat suara s'ha establert.

Enfilem la forta pujada, perdent-nos del camí, tinguent de caminar pel mig de verdisses, i haver-nos d'agafar de branca en branca com ocells, fins que de nou el trobem, desota de can Sala.

Es ferèstega la vista del Gorc Negre. Les penyes prenen uns tons que les fa semblar llegendàries. Les aigües son metàliques com fetes exprés per ocultar-hi misteris. Una evocació mítica de gojes i pastors ens encisa com si a cada moment haguessin d'eixir del Gorc en una dança d'amor i de tortura.

En una font havem fet l'esmorsar i després d'alguna estona tornem novament a empendre el camí enfilant-nos per encisadors paratges, impresionant els companys Cerezo i Murillo diferents fotografies. Podem admirar l'important resclosa que per a proveir d'aigua la central elèctrica s'està construint; arribant amb breu temps a Sta. Fe. Es exactament un quart d'una.

No pot pas ésser una millora més gran de lo que s'està fent, puix de l'última volta que hi havíem estat, (fa uns cinc anys) en el present ha canviat tot per complet. El seu estil català-barroc fa que sia una cosa tot plé de la terra i molt interessant. Des de fora té un aspecte magnífic i, dintre tot està disposat amb un exquisit confort, tan que encare sembla que estem contemplant aquelles boniques saletes, menjadors, sala d'esbarjo etz.; en fi, podem felicitar-nos tots quants som aimants de l'excursionisme, al veure que tenim avui un refugi on pot trobar-s'hi totes les aventatjes.

Es arribada l'hora de deixar escapar els coloms, doncs En Martí ja està ben cançat de portar-los en aquella capsa tan característica. Davant mateix de Santa Fe, els deixem ésser lliures, remuntant-se amb una ample volada per l'espai. Talment sembla que prenguin direcció vers a Barcelona i malgrat els nostres desitjos de veure'ls amb els prismàtics ens és totalment impossible. Fem els comentaris

corresponents de si arribarien o no, i deixem Sta. Fe per a l'ascensió vers les Agudes, pujant per el camirral que ve de front.

Degut a la mala interpretació hem equivocat el camí i forçosament tenim d'enfilat entre mig de pedregam, que dificulta l'ascensió.

Són les dues de la tarda quan trobem un bon recés, decidint dinar-hi. Encés el foc per alguns companys es fa la vianda, poguent a la poca estona donar aliment als estòmacs.

Per allà a les tres s'ha acabat de dinar i altre volta seguim el camí. L'ascensió es va fent cada vegada més difícil, puix la pujada és d'allò més dreta. Per fi al ésser dalt trobem el corriol, el que seguim, arribant a tres quarts de quatre en punt al cim de les Agudes. La miranda és esplèndida. Els primers esguards, molt naturalment, foren per a la nostra volguda ciutat; allunyats d'ella i en aquell cim semblava que les nostres terres s'agermanessin encare més en un tribut d'adoració, per la muntanya. I corpresos per l'espectacle, muts d'emoció i pensàvem en la nostra terra com l'estimada esplendorosa que vesteix ses millors gales per encisar-nos i la véiem allí sota els nostres peus, però sentint-nos infants aixecats pels braços fermes i amorosos de la mare, cantant-nos un cant d'atorament i d'esperança i potser, estranys efectes de l'amor, no mancava al nostre pit una espurna de dolor i d'odi.

L'oreig fresquívol ens desvetllà dels somnis i sentint-nos forts emprenem la devallada, després d'impressionar una altra placa.

Fem via vers el Pla de l'Espinal on hi arribem a dos quarts de cinc. Trobem moltes colles pel camí. D'aquí, seguim el camí que té de portar-nos a Sant Marçal. El sol ja ha desaparegut. A la poca estona de caminar se'ns ha fet fosc i marxem amb la claror de la lluna.

Prop de les sis som arribats a Sant Marçal. De lo que primer ens preocupàrem és del dormir i ens sorprengué desagradablement el dir-nos que no hi cabem de cap de les maneres. Ens fan promesa de que podrem dormir a terra al cim de la palla.

Els companys Martí i Taberner se'n van a una masia, separada de Sant Marçal, per veure si podiem dormir a la pallisa. Malgrat ésser molts els que tenen de dormir-hi, ens diuen que si no trobem altre lloc, que hi anem.

A Sant Marçal sopem. Durant l'àpat ha regnat una gran alegria i xibbarri entre les diferents colles. Una volta havem sopat, ens diuen que no havent vingut un grup que tenia demanada habitació podiem dormir nosaltres a la destinada a aquells.

Són ja cap a les deu quan ens anem a dormir. El nostre dormitori no podia pas ésser de classe millor puix comparant-lo amb els tatres que havíem pogut veure era el que hi feia menys de fret. Amb

nostra companyia venen dos companys que també els tocava anar a dormir a la pallissa.

Tardàrem força estona en poder clucar els ulls; no obstant com estàvem bastant cansats restàrem tots ben adormits.

La nit transcorregué com un somni. A les quatre de la matinada es desvetllà tothom i altre volta la consegüent xirinola.

Després de rentar-nos i que feia bó de veure amb la lleugerésa que tothom anava, puix feia un fret sec que pelava, vingué l'esmorzar.

Com se'ns faria tard d'anar a Matagalls, desistim del nostre propòsit, seguint vers Viladrau, aturant-nos diferents vegades per a treure fotografies. Som arribats a aquest poble aprop de les dotze. Donem un tom i després marxem cap a Arbúcies. Tenim també una estona per a voltar, anant a dinar per les afores.

Més tard agafem l'automòbil que ens porta a Hostalrich, on amb el tren retornem a nostra ciutat, joiosos i encantats de l'excursió verificada, fèn promesa tots de que si Déu vol no tardarem pas gaire a trobar-nos altre volta per aquelles serres.

MIRANIUS

Girona, desembre 1924.

Excursió matinal

Marxàrem d'excursió uns quants companys per admirar les bel·leses de la nostra terra, sempre formosa i sempre nova, sense un itinerari fixat; per això, a indicacions d'un amic determinàrem contemplar un bell bocí de les Gabarres i els cims de les muntanyes, germanes seves.

En veritat, aquesta excursió no ens prometia emocions fortes ni veritables sensacions, però era un plàcid passeig, on nosaltres retrovem una mena d'esperit de la nostra comarca i ens plau conversar-hi tot parlant d'aquelles coses que sols entén un cor gironí.

Travessàrem els carrers en aquella hora solitaris i enfilem carretera enllà, cap a La Creueta. Pujem a Palol d'Onyar on admirarem el magnífic mosaic ja prou conegut i des d'allí seguirem un corriol que ens portà a Castellà. Des de la plaça esguardarem les nostres muntanyes que, com diu el poeta Mn. Verdàguer semblà que es donguïn les mans «per a dançar una magnífica sardana», presidides pel Pirineu altiu i vell, de blanca cabellera, «com tità que s'aboca a una barrera». I més ençà el Montagut «sa ermita als núvols puja» i

*"Los puigs del Mont i els Angels a la serra
de Rocacorba allarguen les arrels,
d' Olot, Garrotxa i Empordà a la terra
a camps i rius i mars parlant dels cels."*

I ufanoses amb els tons maragdins de les seves vessants, muntanyes ben nostres «les Gabarres s'aixequen com un mur.»

Nosaltres, impressionats, parlàvem dels records d'excursions preferïtes en mig d'aquelles muntanyes, records sanitosos, humits d'alegries juvenívoles i somnis de grandesa, i, cada ú de nosaltres, inconscientment, però amb el mateix esperit, diu com el plorat poeta:

*"Una gran plaça me semblà eixa plana,
eixos turons un cercle de gegants
que per ballar una gentil sardana
van allargant-se com amics les mans."*

ACÉRRIM.

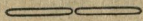

Vinguts del Marroc tornen a trobar-se entre nosaltres els companys Joan Martí i Lluís Torras. Molt de veritat ens en alegrem.

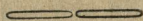
En el present mes quedaran acabats els treballs d'ornamentació de l'estatge social.

Tots els diumenjes a la tarda i els dijous a la vetlla es reuneixen molts socis a l'estatge on es preparen moltes excursions que no són anunciades. Preguem doncs l'assistència.

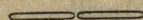
Al fer vostres compres teniu d'afavorir les cases anunciadores en aquest Portaveu.

Es trova a Ginebra, en viatge d'estudi, el nostre volgut vis-president Sr. Santaló.

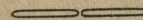

La Festa del V.^e aniversari s'anunciarà oportunament per la premsa local.

Han sigut admesos els socis Josep Oliver, Joaquim Ferrer, Joaquim Martinoy, Ramón Rodríguez, Enric Adroher, Josep Junquera, Miquel Vila i Joaquim Plana.

Les senyorettes socis son: Laura Taberner, Joaquina Murillo, Josefina Xaparro, Agna Vila i Maria Vila.

Butlletins rebuts :

«Centre Catòlic, de Sans»; «Grup Excursionista «Mai Enrera»; «Centre Excursionista, de Terrassa»; «Ateneu Enciclopèdic Popular»; «Centre Excursionista Barcelonès»; Associació Excursionista Avant»; «A. E. Júpiter»; «Nostra Comarca», del C. E. del Vallès i del C. E. de Sabadell; «E. E. Minerva»; «Foment Excursionista», de Barcelona.

EXCURSIONS

Dia 4 — Sant Gregori, Voreres del Ter i Bescanó.

Vocal: Lluís Murillo.

Sortida: 5 matí del estatge.

Dia 11 — Visita arqueològica als Museus de la Catedral i Sant Pere, acompanyant als companys del «Centre Excursionista Rafel Casanova».

Lloc de reunió a l'estatge, a les 9 del matí.

Vocal: Xavier Xaparro de Riera.

Dia 25 - ROCACORBA

Itinerari: Cartallà - Canet - Rocacorba i Amer.

Minestra per un dia. — Pressupost 5 pessetes.

Vocal: Francesc Gallostra.

1.er febrer — Els Angels, Font de Madremanya i La Bisbal.

Minestra per un dia. — Pressupost 5 pessetes.

Vocal: M. Taberner i Gisbert.

PERRUQUERIA

— de —

Ramón Carbó

Carrer del Progrés (Nou)

GIRONA

Es el millor establiment d'aquest
ram, tant pel seu confort, nete-
dat i elegància.

¡Esportius: aneu-hi tots!

ARTICLES FOTOGRAFICS

Assortit complert
en aquest ram : :

—
Drogueria

JOSEP M.ª PEREZ XIFRA

—
Abeuradors, 2
GIRONA

SABATERIA AUREO MALARET

Calçats de totes classes

Ultimes novetats

Especials per a Futbol

i Excursionisme

—
GIRONA

Rambla de la Llibertat, 2

EL GIRONÈS

Estudi geogràfic de la nostra co-
marca amb ilustracions i plànols

—
PER EN

M. SANTALÓ

—
De venta en les principals lli-
bries al preu de 3'50 ptes.

SEGONA ENSENYANÇA

COMERC

Classes especials nocturnes

Josep M.ª Salvador

Llicenciat Filosofia i Lletres

—
Pujada S. Feïiu, 6 - 1.er GIRONA

BELLA TERRA

Revista gràfica mensual

BARCELONA

—
*LITERATURA - ART - ESPORTS - MO-
DES - TEATRES - ETC.*

—
La millor revista gràfica de
Catalunya.

—
Per subscripcions a Girona

MODEST PALAHI

TRAVESIA CARME, 8 - 1.re

100
100

100